

sales), una cambra fosca d'excelsa bona disposició, que té annexes habitacions més reduïdes per revelar els clixés, carregar les plaques, etc., etcètera. Especial cura s'ha d'haver tingut amb la ventilació, punt de molta importància, que generalment es desatés en perjudici de la salut del personal adjunt al servei. A l'extrem del corredor hi ha un saló de conferències que té una alçària de dos pisos, per ús del departament, així que aquest és, en tots conceptes, un model del que els serveis de Raigs X han d'ésser. El color que els especialistes han trobat més satisfactoris per les parets, és el de taronja o el groc clar, com el de pell de gamusa, per això algunes de les dependències són d'estuc pintat amb un d'aquests colors, i els paviments són enrajolats per l'estil dels anfiteatres operatoris o coberts de *linoleum* cuirassat, amb una faixa de rajola.

ELS MALALTS A L'AIRE LLIURE

L'exposició dels pacients a l'aire lliure i als raigs solars ha influït considerablement els projectes d'hospitals americans. La galeria coberta en l'extrem sur dels edificis destinats a sales de malalts és una solució afavorida, com ho és a Anglaterra, però hi ha certa variant que té alguns avantatges perquè sigui preferida en molts casos, variant que consisteix en habilitar un pati central, per mitjà del qual la llum i l'aire poden anar directament a les habitacions dels malalts o bé, el que es fa amb més freqüència, arrançant un *solarium* en la part alta de l'edifici, proveït de cadires extensibles i cobert per un sostre llis en el qual hi ha finestres que poden obrir-se a voluntat.

HOSPITALS AMERICANS I ANGLESES, COMPARATS

En conclusió, la pregunta a fer és: Com són els hospitals americans comparats amb els anglesos? I, malgrat que les diferències de clima i de costums expliquen certes coses que a nosaltres ens semblen estranyes, pot dir-se que resta la general impressió que els ideals emprats en un i altre lloc són els mateixos (la tradició hospitalària anglesa ha d'haver fet sentir allà la seva influència considerablement), encara que en certs aspectes ens passen al davant. L'adhesió als mètodes de la eficiència comercial que són característiques dels moderns homes de negoci americans han estat aplicades a la concepció dels hospitals amb bons resultats. El curs que el malalt fa des que entra a l'establiment fins que el deixa (viu o mort), està concebut exactament com Henry Ford ha projectat la seva producció de cotxes, i el mateix pot dir-se del servei d'alimentació, etc., etc. D'aquesta manera es fa un considerable estalvi en les despeses de trasllat, malgrat que això representi, com és lògic, més capital empleat en utilitatge.

En aquesta tendència d'emprar més i més tota innovació mecànica, hi ha també el seu revers, com els mateixos americans experimenten aiximateix en les organitzacions industrials, perquè com resultat lògic en pateix l'ambient d'humanitat, que tan necessari és pel tractament de les malalties. Tal vegada, en certs aspectes, és per nosaltres una sort que la nostra comparativa manca de diner ens privi de gastar-ne més en aquestes coses. Per altra banda som més escèptics que els americans pel que fa a qualsevulla nova invenció, i no som tan promptes a arreconar vells mètodes i adaptar